

FYAM-KLUMMEN

'Der er en første gang for alt og en sidste gang for lige så meget'

En ung almenmediciner skriver i hvert nummer af Practicus en FYAM-klumme om et valgfrit tema.

Practicusredaktionen takker Julie for mange velskrevne klummer. Julie, du formår at skrive, så det vedkommer mange, og samtidig viser dig selv og den energi, du finder i faglige relationer. Vi ønsker dig god vind på vejen - først med din ph.d.-afhandling og siden som praktiserende læge.

Jeg skriver denne klumme på bagkant af nytåret. Fyrværkeri. Champagne. En nydelig midaldrende mand i nyt job for åben skærm. Som Kong Frederik X sagde i sin nytårstale ved årsskiftet: 'Der er en første gang for alt og en sidste gang for lige så meget.' Det er blevet sidste FYAM-klumme for mit vedkommende.

En god håndfuld skrivelser er det blevet til i mine privilegerede fire år som del af FYAM's klummeskribent-rekløver. Der er røget ord over disken om alt fra mit syn på vores almenmedicinske faglige fællesskab til patientens perspektiv, og mere end én gang har jeg kredset om emnet trivial. Fælles for klumme-

emnerne har været, at jeg bliver inspireret og motiveret af oplevelser og mennesker, jeg møder på min vej.

Dette forår afleverer jeg min ph.d.-afhandling i almen medicin, og jeg fratræder dermed også en post som ph.d.-repræsentant i DSAM's forskningsudvalg og min derigennem aktive rolle i FYAM-udvalget – for nu i hvert fald. I den rolle har jeg mødt enormt mange engagerede og inspirerende almenmedicinere! Det har været ekstremt spændende at få et blik ind i de større linjers maskinrum og være med til at give de yngre almenmedicinere en stemme i debatterne, herunder i Sundhedsstrukturkommissionens arbejde, Sundhedsreformen og den kommende struktur for hoveduddannelsen i almen medicin. Jeg tror aldrig, jeg kommer nærmere at få noget vedtaget ved dansk lov end ved FYAM's hørings svar til Sundhedsstrukturkommissionen an-

Hele karrieren kommer til at være præget af forandringer. [...]

Ved overgangen til det nye opstår usikkerheder, forventninger, forhåbninger, tvivl og frustrationer

gående forskning i almen medicin. Jeg tillader mig i hvert fald at tro, at vores stemme havde en afgørende betydning. For hvilken motivationsfaktor det er for at engagere sig i vores faglige selskab, at vores stemme har den form for tyngde! Og jeg er nu spændt på (forhåbentligt) selv at afprøve den nye hoveduddannelsesstruktur med et helt år i almen praksis i fase 1, øget fokus på f.eks. ledelseskompetencer (udsprunget af FYAM's kampagne) og selv arbejde mig igennem den let afkortede, tilpassede hospitalsblok. Forhåbentligt alt sammen i følgeskab med videre forskning og undervisning. Med FYAM's undersøgelse af HU-lægenes tilfredshed med vores hoveduddannelse i baghovedet glæder jeg mig rigtig meget til turen!

'Noget er forandret'

Jeg står som beskrevet over for forandringer i arbejdslivet. Som uddannelseslæge synes man egentlig, at der er 'ny start' nok. Kunne man for et øjeblik få lov at få lidt rutine – at noget er ved det gamle?! Men hele karrieren kommer til at være præget af forandringer. Store og små forandringer, som vi selv har truffet valg om i vores ende: uddannelsesstillingen vi søger, re-arrangement af utensilie-skuffen, ansættelse i eller køb af klinik, det nye hæve-sænkebord, afskedigelse eller ansættelse af nyt personale. Men også mange forandringer, som vi ikke har samme kontrol over, og som virker stærkt ind på vores arbejdsliv og dagligdag: sygdomsmeldinger, Windows 11-opdateringer, opsigelser, ændringer af kantinens åbningstider, sundhedsreformer.

Ved overgangen til det nye opstår usikkerheder, forventninger, forhåbninger, tvivl og frustrationer: Kan jeg nu nå at hente frokost i kantinen? Jeg håber, jeg kan få den HU-stilling, jeg godt kunne tænke mig. Hvor f**** har den f***** computer gemt det skide dokument nu?!? Jeg tror, det bliver et vildt godt samarbejde med de her kollegaer. Kan jeg mon jonglere at være både forsker og kliniker?

'Hvad tager vi med fra året, der er gået, og hvad ser vi frem mod i året, der kommer?'

Overgangen er fremadskuende med alle de ovennævnte følelser. Man støtter sig til sine kollegaer, sin Praksis+ e-bog, sin IT-supporter og finder igen fodfæste efter forandringerne. Men ved overgangene kan man heller ikke lade være med at stoppe op, kigge tilbage og gøre status. Hvad har jeg fået med fra det forgangne år? En af årsagerne til, at jeg gerne ville forske og lave ph.d., var i første omgang, at jeg efter studiet ikke følte mig kompetent til kritisk at læse og vurdere en videnskabelig artikel. Hvordan skulle jeg rådgive mine fremtidige patienter og formidle fakta til baggrund for et informeret valg fra patientens side, hvis jeg ikke selv kunne vurdere evidensen bag? Er jeg blevet bedre til det? Absolut, 100 %, stensikkert. Men hvor har jeg bare fået meget mere med! Netværk og kollegaer over hele landet inden for flere forskellige specialer, en almenmedicinsk familie, en forskeridentitet, formidlingsevne, IT-færdigheder (tro det eller ej!) og en særdeles udvidet organisatorisk evne. For bare at nævne noget.

Tak til jer, der har læst med undervejs i klummerne. Nu skal vi byde velkommen til en ny FYAM-klummeskribent. Det er en opgave, som byder på refleksion.

R rigtig god fornøjelse! //

**Overskrifterne er lånt fra Kong Frederik X's Nytårstale, 31. december 2024.*

